

Ne pametuj, ločuj!

VSTAL SEM KOT FENIKS IZ PEPELA

Pozdravljeni! Nekdaj sem bil časopis Nedeljko, a povedal vam bom célo mojo življenjsko zgodbo.

Nekega lepega sobotnega dopoldneva sem prišel sveže natisnjen iz velike tiskarne. Zapakirali so me v veliko škatlo z mojimi identičnimi brati in sestrami. Naslednje jutro smo vsi komaj čakali na policah prodajalne. Vsi so si nas ogledovali, na kar je do mene pristopil sivolas dedek s palčko. Vzel me je in me odnesel k sebi domov. Usedla sva se na vrt, kjer je prevetрил moje strani. Od tukaj naprej pa je šlo vse samo navzdol. Priletel je ptič in se pokakal na eno izmed mojih strani. Dedek je stran strgal, kar me je zelo bolelo, a vsaj smrdel nisem. Vzel me je v hišo in me odložil na omaro v predsobi. Po kosilu me je vzel in prebral še športno stran, nato pa me je pustil na mizi. Tam sem obležal, dokler ni prišla njegova vnukinja in me odnesla v svojo sobo. Na svoji pisalni mizi me je mečkala in prepogibala, kar sem občutil kot zelo boleče, saj nisem bil dober gimnastičar. Na koncu me je strgala in postal sem skupek manjših koščkov. Dala me je v posodo vode, me zaprla in me pustila namakati tri dni. Po treh dneh sem postal kaša. Takrat pa se je začelo nekaj dogajati. Dekličina roka je segla vame in polovila moje kašaste koščke. Položila me je na plastični pladenj. Nežno me je pobožala, da sem se razlezel čez celo površino. Nato me je pobrisala z brisačo in me stlačila. Moji kašasti koščki so se stisnili. Položila me je zraven radiatorja in spet pozabila name. Skoraj sem umrl od dehidracije. Vzela me je s pladnja. Postal sem list papirja, spet sem dobil neko obliko. Zvečer me je porisala z rožicami in napisala voščilo za rojstni dan. Naslednje jutro me je spravila v kuverto in me nesla v poštni nabiralnik. Čez dva dni me je nekdo odprl. Malo so me zbolele oči, saj sem bil dolgo v temi. Na hitro je prebral zapisano voščilo, nato pa me je vrgel v škatlo z ostalimi »neuporabnimi« papirji. V soboto nas je možakar vrgel v peč in postali smo pepel. Ta isti možakar nas je v zaboju pepela raztresel po zemlji, mislim, da je bila njiva. V to rahlo zemljo je posadil zelenjavo.

No, to je moja življenjska zgodba. Vesel sem, da sem bil večkrat koristen, čeprav je včasih bolelo. Upam, da boste tudi vi večkrat reciklirali, pa ne samo papirja!

Luka Turk, 8. razred OŠ dr. Antona Debeljaka Loški Potok

Mentorica: Bogdana Mohar